

ע"פ 4564/14 - גך בניים נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 4564/14

לפני: כבוד הנשיא א' גרוניס

המערער: גך בניים

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום ברחובות
מיום 23.6.2014 בתיק ת"פ 6579-10-13 שניתנה
על ידי כבוד השופטת א' פינק

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

1. לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום ברחובות (כבוד השופטת א' פינק) מיום 11.6.2014 שלא לפסול עצמו מלדון בת"פ 6579-10-13.

2. במהלך דיון שהתקיים ביום 26.5.2014, זרק המערער על כבוד השופטת חפץ. בעקבות זאת, ולאחר שקילל וגידף את בית המשפט ואת עדת התביעה, הוצא המערער מן האולם. לאחר הפסקה בדיון ומשהוחזר לאולם, ביקש המערער מבית המשפט לפסול עצמו, בטענה כי מאחר שזרק חפץ על כבוד השופטת, הרי שהיא עדת תביעה נגדו ואינה יכולה לנהל את התיק. לפיכך, אף ביקש המערער לצאת מן האולם. בית המשפט דחה את טענותיו של המערער והבהיר לו כי אם ייצא מן האולם יימשכו החקירות בהעדרו. ביום 11.6.2014 התקיים דיון נוסף בעניינו של המערער. לאחר שבית המשפט קיבל את בקשת המערער לשחרר את הסנגוריה הציבורית מייצוגו, ביקש המערער בשנית מבית

עמוד 1

המשפט לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער, תוך שהוא חוזר על טענתו כי כבוד השופטת מהווה עדת תביעה נגדו. בית המשפט קבע כי אין בסיס עובדתי לטענת המערער, והבהיר כי אין לאפשר למערער לייצר עילת פסלות באופן שכזה. בנוסף, ציין בית המשפט כי המערער פועל על מנת למנוע את המשך הדיון, וסרב לעכב את המשך ההליכים בתיק.

3. ביום 17.6.2014 הגיש המערער, אשר כאמור, אינו מיוצג, ערעור על החלטות בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. במסגרת ערעור זה, השיג המערער על מגוון החלטותיו של בית המשפט, אשר נגעו להוספתם של עדי תביעה מטעם המשיבה, להוצאתו של המערער מן האולם תוך מניעת יכולתו לחקור את עדי התביעה, לדחיית בקשת הפסלות ולהחלטה שלא לדחות את המשך הדיון. נוכח כל אלה, ביקש המערער מבית המשפט המחוזי "לפסול את ההליך". ביום 23.6.2014 הורה בית המשפט המחוזי על העברת הערעור לבית משפט זה על מנת שיראה בו ערעור על החלטת בית משפט השלום בבקשת הפסלות.

4. דין הערעור להידחות. זריקתו של החפץ על כבוד השופטת אינה מבססת עילת פסלות. כל החלטה אחרת תאפשר לנאשם להביא לפסילת בית המשפט על ידי ביצוע עבירה פלילית המופנית כלפי בית המשפט. קבלתה של טענת פסלות בנסיבות כאלה, תהווה תמריץ לבעל הדין לפעול בצורות שונות נגד השופט הדין בעניינו, לאיים על השופט ולייצר פרובוקציות פסולות (ראו, יגאל מרזל דיני פסלות שופט 224 (2006) (להלן - מרזל); השוו, ע"פ 4102/13 כהן נ' מדינת ישראל (13.6.2013) וע"פ 1902/13 מלר נ' מדינת ישראל (13.3.2013) המתייחסים לכך שהגשת תלונה למשטרה או לנציבות התלונות על שופטים על התנהלות בית המשפט אינה מייצרת עילת פסלות). יתר ההחלטות עליהן מצביע המערער הינן החלטות דיוניות של בית המשפט, אשר אינן מקימות, כשלעצמן, עילת פסלות (ראו לדוגמה ע"פ 3374/09 פקירי נ' מדינת ישראל (21.5.2009); מרזל בעמודים 174-178 (2006)). מקומן של טענות אלה להתברר בגדרי ערעור על פסק הדין, אם יורשע המערער.

5. לפיכך, הערעור נדחה מבלי שהמשיבה נדרשה להשיב. ראוי להזכיר, כי לבית המשפט נתונה הסמכות להעניש על אתר, לאחר התראה, אדם המתנהג בצורה פרועה באולם בית המשפט ובסביבתו, הכל כאמור בסעיף 72(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

ניתן היום, א' בתמוז התשע"ד (29.6.2014).

ה נ ש י א